

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

כיצד הוא ניהום אבלים בשבת

גמרא (שבת יב.), אין מנחמין אבלים ואין מבקרין חולין בשבת דברי בי"ש, ובי"ה מתירין.

ובירושלמי (מועד קטן פ"ג) איתא, דאנע"פ שאין אבלות בשבת, מי"מ מראין לו פנים מפני הכבוד. פירוש: מבקרין אותו מפני הכבוד.

וגם ב'מדרש רבה' (ויחי פרשה ק' אות ז) מובא זאת אך מטעמא אחרינא, בזה"ל: אי"כ למה מראין פנים בשבת, ר"י דסכנין בשם ר' לוי אמר מפני איבה.

ופסק הרמב"ם (הלי שבת פכ"ד הי"ה) וז"ל: ומבקרין חולין ומנחמים אבלים.

ובש"ע (סי' רפ"ז) כתוב: יכולים לנחם אבלים בשבת.

ומהר"ד משרקי ב'שת"י' (שם) הוסיף וז"ל: ויאמר, שבת היא מלזעוק ונחמה קרובה לבא (ט"ז סק"א ומ"א ריש הסימן בשם בי"ח ורש"ל בהגה לטור).

ומהר"י"ץ כתב ב'עץ חיים' (ח"א עמ' קמג) וז"ל:

ואחר התפלה תהיינה רגליו קלות כאילות לבא הביתה לעשות מלאכתו מלאכת שמים, לקדש את יום השבת על היין, ולהתענג במאכל ומשתה אשר הזמין לו ה' יתברך הן רב הן מעט. ואם יש חולים בעיר, ילך לבקרום או אבל לנחמו או חתן לשמחו קודם שילך לביתו. ונהגו בזה יותר מבחול מפני שאינו עסוק בשום מלאכה והוא פנוי, ועוד שהוא מכובד היום במלבושים נקיים והוא ראוי להתכבד, והלה יש לו נחת רוח עמו (פרי צדיק וסדה"י). וכן נהגו. וכי"כ הרמב"ן בסי' שושן סודות ע"פ הסוד יע"ש:

המשך בעמוד הבא

והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אֶחָיו יִשְׁכַּן (סו. יב).

פירש רש"י: ידו בכל, לסטים. ויד כל בו, הכל שונאין אותו ומתגרין בו (ב"ר מה, טו).

וב'מדרש הגדול' למהר"ד עדני זצ"ל כתוב על פס' זה וז"ל: מלמד שהן שטופין בגזל ואין מתקיימין אלא עליו וכו'. ועל פס' 'ותקרא שם ה' הדבר אליה' (שם יג) כתב וז"ל: ראת הדבר כאלו מראה נבואה הוא והאמינה בו ואמרה אתה אל ראי וכו', ע"כ.

למדנו שידעה הגר את עתידו של בנה שיהיה רשע גדול, כי הכירה בו שמלאך ה' הוא והאמינה לדבריו. ועכ"ז לא התפללה ולא ביקשה מהמלאך שבנה ילך בדרך טובים.

כי הגוים בהולידם ילדים אין כוונתם לקיום העולם וישובו, אלא לשם שחץ וגאווה. וכמו שמובא בהמשך המדרש שאמר לה המלאך שתהיה לו מלכות, ועו"ש. לכן לא איכפת לה שידו בכל ויד כל בו. ומזה נבין גם את אשר עשתה כאשר גורשה מבית אברהם והיה ישמעאל חולה על ערס דוי, השליכתו תחת אחד השיחים שנאמר ותשלך את הילד תחת אחד השיחים (בראשית כא. טו), אולי בא לרמז השליכתו ולא הניחתו, שאם אין ממנו את אשר הובטח לה עליו אין לה בה חפץ.

ולהבדיל אלפי הבדלות עם ישראל אין תכליתו אלא לקיום העולם לקדש שמו יתברך בעולם, ואם יודע היהודי שזרעו לא יהיה כשר לא יחפוץ בו שיתקיים.

וכמו שאברהם כאשר שמע שבנו ישמעאל עזב את דרך החיים גירשו מעל פניו עם אמו ואפילו זהב וכסף ועבדים לא נתן לו אלא לחם וחמת מים ותו לא.

ואף רבקה אמנו כאשר הרתה והיתה עוברת על פתחי בתי מדרשות היה יעקב רוצה לצאת וכשעברה על פתחי ע"ז עשו היה רוצה לצאת, לא חמדה בהריון זה. והטעם כתב הרב כלי

יקר על פס' (בראשית כה. כב) 'ויתרוצצו הבנים בקרבה וגוי'. וז"ל: רציצה זו היה שבעברה על פתח ביהמ"ד של שם ועבר יעקב מפרכס לצאת ועשו מעכב ע"י, ובעברה על פתח ע"ג

עשו מפרכס לצאת ויעקב מעכב על ידו, והיא סברה שאין הדבר כן אלא ולד אחד בבטנה ורוצה לצאת בין לפתחי בתי מדרשות בין לפתח ע"ג ואי"כ ח"ו שמא שתי רשויות יש,

לפיכך אמרה למה זה אנכי כי כמוני כשאר נשים עובדי ע"ג ומה יתרון יש לי עליהם אם ח"ו שתי רשויות יש, לפיכך ותלך לדרוש את ה' ר"ל לדרוש אחר מציאת ה' ממש מהו,

עכ"ל. אך כששמעה ששני עוברים במעיה נרגעה שיש מי שיקדש את הבי"ה בעולם. וגם חזקיה לא חפץ להתחתן מסיבה זו וכבר הזכרנו זאת באחד הגיליונות הקודמים.

וכבר אמרו חז"ל שאין חיים אלא תורה כמובא בגמרא (עירובין נד.) א"ל שמואל לרב יהודה שינגא, פתח פומיך קרי, פתח פומיך תני, כי היכי דתתקיים ביד ותוריק חיי, שנאמר (משלי ד.

כג) 'כי חיים הם למצאייהם ולכל בשרו מרפאי', אל תקרי למצאייהם אלא למוציאייהם בפה. ע"כ צריך האדם לחנך בניו עוד בעודם קטנים שכל חיותם עלי אדמות אינו אלא לתורה.

וזה יהיה רק כאשר ידבר על זה רבות בשבתו עמהם, ואף יעשה מעשים המראים שבכל עת ובכל פנאי מקדיש הוא את עיתותיו לתורה, ואף ישתף את בנו עמו. וגם הגאון תחזיר זאת

תמיד להם, כגון: בשעת האכילה תאמר, אנו אוכלים בשביל להתחזק לעבוד את ה' בשמחה ובכל הכח. וכן כדאי להפעיל במכשירי השמיעה שיעור או דרשה שיתנגן בבית.

וממעשי אבותינו נלמד שנהגו להביא את הילדים הקטנים למורי שישמעו את הגדולים ולומדים, על אף שהם עדיין קטנים מאוד ואין בכוחם ללמוד.

לידידינו חיקר וחמטוב משכבר חזמים עויד ר' ארעון כחן חזין אשר אינו חוסך מזמנו ומתכמתו ומסייע רבות

במקצועו לחזק ולרומם את משכן ה' תלמוד תורה של תשכ"ד.

יהא רעוא שיראזא ברכה בעמלו וזרעו ישרים ומגורכים יקים רצון שוכו גבוזים, אכ"ד

מתורת זקנינו

מכתבי מוזהר"ר יחיא אלשיך זצוק"ל
מהספר 'פירורים משולחן גבוה' עמ' צ"א

במעלות התומכים בעוסקים בתורה

במשנה נאמר (אבות פ"ו מ"א), רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר (ישעיה מ"ב, כ"א) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר וכי'. צריך לקבל הסבר על דברי התנא ע"ה. התנא ר' חנניא אומר, שהקב"ה הרבה לישראל תורה ומצות, כדי לזכות אותם. הזכות היא מכמה בחינות.

א. שהרבה להם תורה, והגיד להם כח מעשיו, והודיעם נפלאות, וענינים נעלים ונשגבים, העומדים ברומו של עולם, כדי שיעסקו תמיד בתורה. כי אין העולם מתקיים, אלא בזכות התורה. ולא נברא העולם, אלא בשביל התורה, שנאמר (ירמיה לג, כ"ה) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. ב. הרבה לישראל מצות, הנקראים עדות חוקים ומשפטים, במספר תרי"ג. כדי שבכללותן של ישראל, יתקיימו כל המצות, ויחשב לכל אחד מישאל, כאילו קיים כל התרי"ג מצות, הן מצד הערבות, שכל ישראל ערבים זה בזה. והן מצד נשמותיהן של ישראל, שכולן נחצבו משורש אחד עליון. עוד רמז התנא במלת 'לְזַכּוֹת', לשון טוהר וזכות, שהתורה מזככת את הנפש, ומוסיפה לה אור עילאי רוחני, בבחינת (משלי ו, כ"ג) כי נר מצוה ותורה אור.

ידוע כי לא כל אדם מישאל, יכול לשבת לעסוק בתורה תמיד, ביום ובלילה. שהרבה יש, שעוסקים בכל ענפי העבודות, והמלאכות למיניהן, והכתוב אומר (יהושע א, ח) והגית בו יומם ולילה. אך במה שמחזיקים ביד לומדי התורה, ותומכים אותם בתמיכה כספית, מעלה עליהם הכתוב, כאילו הם בעצמם עוסקים בתורה יומם ולילה, הואיל ועל ידם ניתנת האפשרות ללומדי התורה, להגות בה תמיד.

מפני זה אמרו חז"ל (חולין צ"ב, א) שלחו מתם, לִיבְעוּ רחמי אתכליא על עֲלִיָא, דאלמלא עֲלִיָא לא מתקיימי אתכליא. כלומר שיתפללו החכמים ותלמידיהם שנקראו אשכולות, על הבעלי בתים, המכניסים להם כל צרכם, ומפרנסים אותם. שאלמלא בעלי הבתים התומכים אותם, אינם יכולים לעסוק בתורה.

התרגום (ישעיה מ"ב, כ"א) מפרש, יגדיל תורה ויאדיר, יְרַבֵּי לְעַבְדֵי אורתא ויְתַקִּיף יתהון, (יגדל לעושי התורה ויחזק אותם). אם כן מי שתומך לעוסקים בתורה, יש בו ממדת קונו, גם הוא מעמיד את העולם ומקיים אותו.

וכמו שעל הקב"ה נאמר (עמוס ט, ו) ה' הבונה בשמים מעלותיו ואגודתו על ארץ יסדה, כל אלה התורמים מכספם, ומחזיקים בידי חכמים ותלמידיהם, שהם בבחינת "ואגודתו על ארץ יסדה", הם "בונים בשמים מעלותם".

גדול מאוד שכר המחזיקים בלומדי התורה, שעליהם אומר הכתוב (משלי ג, יח) עֵץ חיים היא למחזיקים בה, ותומכיה מאושר. ואמרו חז"ל (קדושים ר"ב פ"ה א) ללומדים בה, לעוסקים בה, לעמלים בה, לא נאמר. אלא "למחזיקים בה". כדוגמת יששכר וזבולון, ששבת יששכר היו עוסקים בתורה תמיד, ושבת זבולון תומכים בהם.

ומפני זה זכה זבולון, שהקדימו הכתוב בברכה. שכן נאמר (דברים לג, יח) שמח זבולון בצאתך, ויששכר באוהליך. ואמרו במשנה (זבחים פ"א מ"ב) על שמעון אחי עזריה, ששמעון היה עוסק בתורה, ועזריה עוזר לו, ותומך אותו ומפרנסו, לפיכך נזכרו שניהם יחד.

אפשר להביא רמז, על התמיכה כספית, מהכתוב "עץ חיים" וכי'. והוא שמלת "עץ", היא בגימטריא ק"ס, וכך עולה מספר "כסף". שהתורם מְקוֹמוֹ בִשְׂבִיל התורה, זוכה לחיים טובים בעולם הזה ובעולם הבא. גם יזכה לאושר ולקיום, שנאמר "ותומכיה מאושר".

בדרכיהם אתהלך...

לאן נעלמו הספרים??

בעיר 'צנעא' בירת תימן היו כמה וכמה בתי כנסת גדולים. אחת מהבתי כנסת הידועות הנה בית כנסת 'אלשיך', אשר היתה ידועה בספרייתה הענקית, כלומר שבה היו הרבה מאוד ספרי קודש לרוב ישנים עם חדשים. על מאות הספרים וכתבי היד, היקרים והחשובים, העתיקים והחדשים שהיו שם, כתב במכתב רבינו יחיא אלשיך זצ"ל שהיו שם בין השאר, "קרוב לחמישים כתבי יד מלפני חמש מאות וחמישים שנה, ויש מהם משש מאות שנה!" ועשרות ספרי התורה, ששכנו בבית הכנסת, וחלק גדול מהם, "עשרים וארבעה ספרי תורה!" היה רכוש פרטי של משפחת אלשיך.

כשהתברשו יהודי תימן ע"י האימאם מלך תימן שהם יכולים לעזוב את ארצו ולעלות לארצינו הקדושה, הזדרזו כולם ומכרו ביתם וחפציהם או ארצו את הנצרך להם ופנו לכיוון 'עדן' שמשם יעלו במטוס לארץ ישראל. גם את ספריית בית כנסת אלשיך ארצו הכל נארו בקפידה, בשבעה ארגזים גדולים, חתומים וממוענים על שמו של רבינו יחיא אלשיך. הכל עלה על סיפון האוניה הגדולה, ששטה מחופי עדן, אל נמל יפו, יחד עם עוד אלפי ספרים וכתבי יד, כלי כסף וזהב, תכשיטים ושאר חפצים יקרים, רכושם הפרטי של העולים, שלא היה באפשרותם להעבירו דרך המטוס, והיה אמור להגיע לידי בעליהם.

המשך בעמוד הבא

אזרחי חיה!
רע לצדקים הוא טוב לתשעים
ומפושט הוא במקרא!
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות לפרשת 'נח'
אחודה חידה! כשאברהם היה בן 58
נח נפטר שזהו גימטריא נח.
הזוכה: דן ג'יסין.
מי בתמונה? הרב יעקב בסל
הזוכה: מי שהכל שלו.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס, כאילו הם בעצמם עוסקים בתורה יומם ולילה, הואיל ועל ידם ניתנת האפשרות ללומדי התורה, להגות בה תמיד.

מפני זה אמרו חז"ל (חולין צ"ב, א) שלחו מתם, לִיבְעוּ רחמי אתכליא על עֲלִיָא, דאלמלא עֲלִיָא לא מתקיימי אתכליא. כלומר שיתפללו החכמים ותלמידיהם שנקראו אשכולות, על הבעלי בתים, המכניסים להם כל צרכם, ומפרנסים אותם. שאלמלא בעלי הבתים התומכים אותם, אינם יכולים לעסוק בתורה.

התרגום (ישעיה מ"ב, כ"א) מפרש, יגדיל תורה ויאדיר, יְרַבֵּי לְעַבְדֵי אורתא ויְתַקִּיף יתהון, (יגדל לעושי התורה ויחזק אותם). אם כן מי שתומך לעוסקים בתורה, יש בו ממדת קונו, גם הוא מעמיד את העולם ומקיים אותו.

וכמו שעל הקב"ה נאמר (עמוס ט, ו) ה' הבונה בשמים מעלותיו ואגודתו על ארץ יסדה, כל אלה התורמים מכספם, ומחזיקים בידי חכמים ותלמידיהם, שהם בבחינת "ואגודתו על ארץ יסדה", הם "בונים בשמים מעלותם".

גדול מאוד שכר המחזיקים בלומדי התורה, שעליהם אומר הכתוב (משלי ג, יח) עֵץ חיים היא למחזיקים בה, ותומכיה מאושר. ואמרו חז"ל (קדושים ר"ב פ"ה א) ללומדים בה, לעוסקים בה, לעמלים בה, לא נאמר. אלא "למחזיקים בה". כדוגמת יששכר וזבולון, ששבת יששכר היו עוסקים בתורה תמיד, ושבת זבולון תומכים בהם.

ומפני זה זכה זבולון, שהקדימו הכתוב בברכה. שכן נאמר (דברים לג, יח) שמח זבולון בצאתך, ויששכר באוהליך. ואמרו במשנה (זבחים פ"א מ"ב) על שמעון אחי עזריה, ששמעון היה עוסק בתורה, ועזריה עוזר לו, ותומך אותו ומפרנסו, לפיכך נזכרו שניהם יחד.

אפשר להביא רמז, על התמיכה כספית, מהכתוב "עץ חיים" וכי'. והוא שמלת "עץ", היא בגימטריא ק"ס, וכך עולה מספר "כסף". שהתורם מְקוֹמוֹ בִשְׂבִיל התורה, זוכה לחיים טובים בעולם הזה ובעולם הבא. גם יזכה לאושר ולקיום, שנאמר "ותומכיה מאושר".

פניני הלכה

המשך מהעמוד הקודם

ומרן הגר"י רצאבי שליט"א בספרו שע"ה (ווי"ד סי' קצ"ה הי"ד) העלה מנהגינו בזה"ל: אחרי סעודה שנייה, באים לבקר בבית האבלים, ואוכלים שם פירות עץ ואדמה ושתיים יין שרף וכי"ב, והרב דורש לפניהם או לומדים מעניין הפרשה במדרשים או במפרשים. ואינם שרים שירי שבת. ויש נוהגים לומר קודם כל כוס ששותים (מכוס שני ואילך, כי על הראשון מברך ברכתו) "שבת היא מלנחם, ונחמה קרובה לבא". ואין אומרים נוסח הניחום דהיינו (תנחמו מן השמים) בשבת.

לרפואת
יחיא בן שלום
בתוך שכחע"י

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

הבט נא (טוה, ה).

לרפואת
יוסף בן יחיא
בתוך שכחע"י

מהליכות אבותינו

הסתכלות נכונה

נהוג עלמא למימר 'למטבע יש שתי צדדים', כלומר, על כל דבר ועניין ניתן לפרשו לשני פנים לטוב או למוטב.

אבותינו הקדושים הסתכלותם על חיי האדם היתה פשוטה וברורה אך למי שאין עינו כעין הבדולח טועה ומפרש שיחתם לפן השלילי במקום לפן הנכון.

דוגמא לזה: מסתמא הרבה מהבוגרים לומדי הישיבות זוכרים את עת שיבתם מהישיבה לביתם, כיצד היו הזקנים קוראים להם ובוחרים אותם בכל מיני שאלות שאינן קשות אשר מצריכות עיון, אלא מצריכות בקיאות בתנ"ך או בענייני הלכה של מועדים וכדו'. ואם הבחור ישיבה ענה יפה, שמחים הם שמחה רבה וגדולה וניכר הדבר על פניהם. אך אם אין הבחור יודע להשיב, היו מתבטאים כנגדו 'אז מה אתה עושה בישיבה!'

יש הרבה מן הבחורים כאשר היו שומעים את ההתבטאות הזו, היו כועסים בלבם ואומרים, במקום שהזקן הזה יעריך את שבתנו בישיבה להגות בתורה מן בוקר עד הלילה בשעות המאוחרות, הוא מתבטא כך!?

אך האמת היא איפכא. הסתכלות אבותינו לחיים היתה כל כך פשוטה וברורה, שתורתנו הקדושה אינה חיו איזה ספר קריאה שיקום האדם בבוקר ישנה אותה כטקסט, יסגרה ולאחר מכן יעשה את אשר חפץ לבו. אלא התורה היא אורח חיים של האדם, היא המתכון וספר ההוראות כיצד יחיה האדם ולא ילך לאבדון וכפי שאמרו חז"ל 'בור עולם איסתכיל באוריתא וברא עלמאי'. ע"כ כאשר בחור ישיבה יושב ולומד ושונה כל יום ובכל היום, אדרבה שמחים הזקנים מזה מאוד, וכפי שכל אחד רואה זאת על פניהם כאשר הוא משיב תשובה נכונה הם מתמלאים שמחה גדולה ונהנים מידיעותיו וממשיכים לשוחח עמו בדברי תורה. אך כאשר הם רואים שבישיבה לומדים רק פלפולים ואינם בקיאים בהלכה ופשט התורה, תמהים הם 'איכ מה אתה עושה בישיבה?! הרי התורה היא עמ"נ שתדע כיצד תתנהג בחייד. ובאמת אותם הבחורים שלקחו הדברים נכונה אל לבם, היו שבים לישיבה ולומדים את לימודם עד ידיעת ההלכה לידע כיצד יעשה ישראל, וכיום הינם בקיאים בהלכה ואפילו חלקם רבני קהילות. ע"כ החכם יתן בלבו תמיד להסתכל על זקיניו לפרש שיחתם אל נכון, ולא כפי תחושת הבטן או הרגש.

דרב"ל, העלהו למעלה מכיפת הרקיע דאין הבטה אלא מלמעלה למטה דכי "יהי משמים אל ארץ הביט" ולמה העלהו להודיעו שמעלת בניו למעלה מן הגלגלים והמלאכים דכי ולתתך עליון על כל הגוים שאין ישראל תחת ממשלת עי' שרים אלא חלק השי"ת דכי כי חלק ה' עמו וי"א יש מזל לישראל ר"ל להמון ולעמי הארצות. ד"א בכללן אין להם מזל בפרטן יש לכל אחד מזל.

רבי אלעזר בירבי שמעון אומר לכל יש מזל ואפילו ס"ת בהיכל כיצד תאחזי שם הויה אקרי מזל דאיהו מזיל מפעל לעלמא והינו דאמרי בני חיי ומזוני לא בזכו ולא בחובין אלא במזלא תליא מלתא.

ולמה הנפטר מן המת אומר לו לך בשלום ר"ל בשלמות שקנית כבר כד"א ואתה תבוא אל אבותיך בשלום אבל הנפטר מחבירו ואומר לו לך לשלום ר"ל לשלימותך לתורה ומעשים טובים שעדיין אתה קונה שלמות כמו שני' ויאמר יתרו למשה לך לשלום. (יפרס רימונים' למהר"א זוד הלוי זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

המשך מהעמוד הקודם

כשבוע קודם ימי החנוכה תשי"י, ירד רבינו מכבש המטוס, ורגליו עמדו על אדמת ארץ הקודש, משאת נפשו ונפש אבותיו מזה שנים. הוא התכופך ונשק את עפר הארץ בחיבה, ומיד הובל עם שאר נוסעי המטוס, אל מחנה העולים "עין שמר". שם נתרכזו כבר חודשים ארוכים קודם בואו, אלפי עולים חסרי ישע, אשר ציפו בכליון עיניים למנת מזונם, ואשר היו מוכרחים להאבק בגופם, על הקמת מקומות לימוד ותפילה.

מאז בואו לארץ, המתין רבינו בכליון עיניים לספרים, שכה הרבה טרח עליהם, שכן היו נכס רוחני, שערכו לא יסולא בפז. משלא הגיעו הספרים לתעודתם, פנה רבינו אל משרדי הסוכנות היהודית בא"י, לברר מה עלה בגורל הספרים, האם הגיעה האניה, ואם כן, היכן הספרים.

אך הוא נדחה, בלך ושוב, מפקיד למשנהו, ומיום זה ליום שלאחריו, במשך כמה שבועות וחודשים, עד שלבסוף הודיעו לו ש"הספרים נשרפו!"

ליבו של רבינו מאן להאמין בזאת, בידעו כי פיהם של אנשי הציונות, מלא שקר ומרמות, והוא נסע בעצמו אל הנמל, התרוצץ ותר אחר מקומם של הספרים הקדושים, עד שהבין כי אין מהיכן לקחת את הספרים הגנובים.

רבינו קרע קריעה בבגדיו במקום, ופרץ בכי קורע לב, וחסר מעצורים, על אובדן מחמדי עיניו. הספרים הקדושים היו מושג חיו. הם מילאו את כל ישותו, והפכו להיות חלק ממהותו.

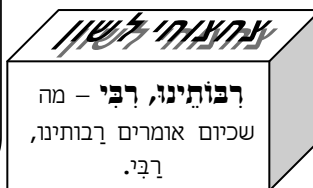
הן כל ימי נתייגע עליהם, ואת תמצית דמו מיצה, על האזניות הקדושות. ועתה פרחו להם הגוילים היקרים, ונפלו בידי בני עולה, אשר אינם מסוגלים, אפילו להעריך את שויים האמיתית, פרחו ואינם.

רבינו, המשך לבכות את האבדה, אשר נגזלה מידי, במשך כל ימי חייו. ולא מאן להתנחם, עד יומו האחרון. הפצע העמוק אשר נפער בליבו השותת דם לעולם לא הגלית. ובכל פעם אשר היו מזכירים בפניו את ענין הספרים, היה פורץ מחדש בכי, כאילו זה עתה אירע הדבר לגד עיניו.

(מעשיהם של צדיקים עמי קני"ס)

מספרים, שמכיון שכל פעם היה מארי יחיא אלשיך הולך לסוכנות ושואלם על הספרים היכן הם?? החליטו אנשי הרשע לעשות לזה סוף ושלחו בריונים אשר המתינו למארי יחיא אלשיך בצדי הדרך היכן שהיה רגיל לעבור, והכוהו מכות נמרצות והשליכוהו בצדי הדרך. וממכות אלו שכב רבינו במיטת חוליו תקופה ארוכה.

עוד אמרו יודעי דבר, שנמצאו ספרים מספריית בית הכנסת בית אלשיך בכל מיני ספריות ברחבי העולם. הוי אומר שמכרו את הספרים בני הבליעל לכל מיני גופים על מנת להעשיר הונם וממונם ב"מ.

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

לרפואת

אבנר בן יפת
בתוך שכחע"י

תפארת בנים

עוד תלמיד שנשפט מהרשימה בשבוע הקודם אשר עלו לקרוא שישי בספר תורה בשמחת תורה כמנהג אבותינו הקדושים מימות קדמונים **יהונתן מפעי נ"י**.
יה"ר שיעל מעלה מעלה בדרך הסלולה, אכ"י

התלמיד היקר והנעלה ה"ה משה עובדיה נ"י אשר מתחילת השנה התעלה מעלות רבות במדותיו ובלימודו, קיבל תעודת מצטיין הת"ת לתקופה זו. יהא רעוא שימשיך בזאת ויגדל להיות תפארת לכל עם ישראל, אכ"י

עשרות רבות מתלמידי הגנים והת"ת קיבלו לפרשת נח, פאזל מפואר של תיבת נח

חכמי תימן

הרב יחיא ב"ר סעיד ג'רידי
נולד בְּדִמָּאר בשנת ת"ר. אב בית דין דמאר. תלמיד חכם שנון ותקיף בדעותיו. שוחט בודק וסופר סת"ם. עסק הרבה בהברחת יתומים והצלתם משמד. עמד בקשרים הדוקים עם רבינו יחיא יצחק הלוי. אירח בביתו שדרי"ם מארץ ישראל, והשיב לשאלות הראי"ה קוק על מנהגי קהילתו. עליו ראה בספרו של נכדו שמעון גרידי י"מים ידברו."

נפטר שם
בדמאר
תשרי
תרי"ץ

התודה...

להורים היקרים והחשובים
משפחת **דמרי** הי"ץ
אשר משתדלים לעזור ולסייע
ולתת מה שביכולתם, שאף זה
עתה הביאן הפתעות טעימות
לשימה ולקדם התלמידים

יה"ר שתשרה

הברכה...

עליהם ועל ב"ב, לראות בנים
וגני בגנים הולכים בדרך
אבותינו הקדושים, יראים
ושלמים עושים רצון יושב
מרומים, אכ"י

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

ניתן להקדיש את העלון

להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת.

לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022